

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/130/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5918201737
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5918201737.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcov 1/ Ing. L. T., nar. XX.X.XXXX, bytom P., B. X, 2/ Doc. MUDr. Q. T., CSc., bytom R., B. X, zastúpenej žalobcom 1/, proti žalovanému Slovenská republika - Ministerstvo obrany SR, so sídlom Bratislava, Kutuzovova 8, o obnovu konania, na základe odvolania žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok č. k. 11C/24/2018-85 zo dňa 20.2.2019 takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiadna zo strán **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd ako súd prvej inštancie (ďalej len okresný súd) odmietol žalobu žalobcov na obnovu konania vedeného na tamojšom súde pod sp. zn. 6C/24/2011 doručенú tamojšiemu súdu dňa 20.9.2018.

2. Vychádzal zo záveru, že žaloba bola podaná oneskorene (§ 413 ods. 1 písm. a/ CSP). Okrem iných podmienok, žaloba na obnovu konania musí byť podaná v subjektívnej lehote 3 mesiacov od času, keď sa ten, kto obnovu navrhuje, dozvedel o dôvode obnovy alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť. Preukázanie skutočnosti, že predmetná subjektívna lehota neuplynula, zaťažuje toho, kto obnovu navrhuje. Z podanej žaloby tento dátum jednoznačne nevyplýva. Na základe tvrdení žalobcov možno len predpokladať, že subjektívna lehota začala plynúť dňa 30.8.2017, prípadne najneskôr dňa 4.2.2018, kedy žalobcovia ako oprávnené osoby podali návrhy na Okresný úrad Ružomberok, pozemkový a lesný odbor, ktorými žiadali navrátenie vlastníctva k pozemkom a ich vydanie. Okresný súd ďalej poukázal na to, že žalobcovia niektorými poznatkami o dôvodoch obnovy konania disponovali už v konaní vedenom na tamojšom súde pod sp. zn. 9C/29/2009 (odôvodnenie uznesenia zo dňa 15.8.2018 o prerušení konania). Žalobcovia teda mohli objektívne podať žalobu na obnovu konania už dňa 1.9.2017, resp. 5.2.2018, teda deň po tom, čo podali na Okresný úrad Ružomberok návrh na vrátenie vlastníctva k pozemkom, resp. návrh na vydanie nehnuteľností. Žalobcovia podali žalobu na obnovu konania až dňa 20.9.2018, teda po viac ako roku, resp. polroku od uvedených dátumov, t.j. po uplynutí subjektívnej 3-mesačnej lehoty.

3. Okresný súd dodal, že ak žaloba na obnovu konania nie je podaná v subjektívnej lehote, ktorá môže plynúť len v rámci lehoty objektívnej, nie je už nutné skúmať danosť niektorého z dôvodov obnovy konania podľa § 397 CSP, ale žalobu je možné odmietnuť už podľa § 413 ods. 1 písm. a/ CSP (uznesenie KS v BB sp. zn. 17Co/66/2018 zo dňa 24.5.2018).

4. Proti tomuto uzneseniu podali odvolanie žalobcovia, ktorí sa domáhali jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Úvodom poukázali na to, že sa žalobou domáhali povolenia obnovy konania z troch jasne formulovaných dôvodov ustanovených v § 397 písm. a/, b/ a c/ CSP. Okresný súd ale opomenul ust. § 404 CSP písm. c/ CSP, ktoré upravuje hypotézu, kedy je za splnenia podmienok podľa § 403 ods. 1 možné podať žaloby na obnovu konania aj po troch rokoch od právoplatnosti rozhodnutia. Odvolatelia zdôrazňovali dôvod obnovy konania podľa § 404 písm. c/ CSP ďalej v súvislosti so skutočnosťami, rozhodnutiami alebo dôkazmi uvedeným v podaniach - odvolaniach proti rozhodnutiam zo dňa 26.7.2018 a zo dňa 7.8.2018 vydaným v reštitučných konaniach podľa zákona č. 503/2003 Z.z., resp. zákona č. 229/1991 Zb., ktoré skutočnosti majú aj trestnoprávny rozmer a niektoré z nich nemohli byť použité v pôvodnom konaní. Tieto skutočnosti potvrdzujú, že spôsoby a postupy, akými boli predchodcom žalovaného nadobudnuté dotknuté pozemky, boli nezlučiteľné nielen s ústavnými princípmi ochrany vlastníctva v ich dnešnom chápaní, ale boli v rozpore aj právom platným v rozhodnom období. Odvolatelia ďalej poukázali na obsah písomností - upovedomení Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len GP SR) zo dňa 9.8.2018 a 17.8.2018, v zmysle ktorých podania týkajúce sa vecí v súvisiacom súdnom konaní vedenom na OS Ružomberok pod sp. zn. 9C/29/2009 sú trestnými oznámeniami a boli odovzdané na ďalšie konanie trestnému odboru GP SR, resp. ďalej postúpené Krajskej prokuratúre Trnava. Tiež argumentovali, že „existenciu trestnoprávneho rozmeru“ v civilných procesoch, okrem iných aj v konaní sp. zn. 6C/24/2011, preukazujú tiež (odvolateľmi špecifikované) podania adresované jednotlivým orgánom polície a prokuratúry priložené k odvolaniu (prílohy č. 1 a č. 2). Na základe žaloby na obnovu konania, včítane dôkazov k nej priložených, je zjavný trestnoprávny rozmer vecí, ktorý však okresný súd vôbec nebral do úvahy. Bez ďalšieho prejednanía žaloby túto odmietol, akoby z jej obsahu na prvý pohľad bolo zjavné, že nie je dôvodná v zmysle § 397 CSP. O vyššie označenom upovedomení GP SR zo dňa 17.8.2018sa pritom žalobca 1/ dozvedel až jeho doručením dňa 13.9.2018, teda iba týždeň pred odovzdaním žaloby na obnovu konania na poštovú prepravu. Uznesenie KS v BB, na ktoré okresný súd poukázal, nie je v súdnej veci vôbec aplikovateľné, nakoľko sa v danej právnej veci strana sporu domáhala obnovy konania iba podľa § 397 písm. a/ CSP. Odvolatelia konštatovali, že napadnuté uznesenie trpí závažnými procesnoprávnymi vadami, resp. je nimi zaťažené, čo má za následok vznik negatívnych hmotnoprávných účinkov na predmetnú právnu vec. Zamietnutím návrhu na obnovu konania bez nariadenia pojednávania došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces.

6. Odvolatelia tiež poukázali na podanú námietku zaujatosti s poukazom na pôvodné pridelenie vecí sudkyňi JUDr. Lackovej a jej neskoršie pridelenie sudcovi JUDr. Klukošovi po nástupe JUDr. Lackovej na materskú dovolenku.

7. Dodali, že skutkový stav, keď predmetné nehnuteľnosti boli právnym predchodcom žalovaného nadobudnuté v dobe neslobody takými postupmi, ktoré boli nezlučiteľné nielen s ústavnými princípmi ochrany vlastníctva v ich dnešnom chápaní, ale aj v rozpore s právom platným v tom období, je základom pre podanie žaloby na obnovu konania.

8. Žalovaný zostal v odvolacom konaní (vzhľadom na štádium konania o návrhu na obnovu konania a z toho titulu nekonanie s ním) nečinný.

9. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „ CSP „) vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) uznesenie okresného súdu hoc z iných dôvodov, potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

10. Prioritne je nevyhnutné konštatovať, že odvolací súd je viazaný nielen rozsahom, ale aj konkrétnymi odvolacími dôvodmi, ktoré odvolateľ vymedzí v zákonom stanovenej lehote. V uvedenej súvislosti možno konštatovať, že odvolanie žalobcov sa len minimálne dotýka, resp. reaguje na dôvod odmietnutia žaloby na obnovu konania vyslovený v napadnutom uznesení, ktorým je zmeškanie subjektívnej 3-mesačnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, resp. nepodanie tejto žaloby včas. Odvolatelia - žalobcovia prevažne argumentujú tým, že okresný súd vecne neskúmal existenciu dôvodov na obnovu konania podľa § 397 písm. a/, b/ a predovšetkým písm. c/ CSP.

11. Krajský súd napriek tomu považoval za svoju povinnosť zaujať stanovisko k otázke, či podali žalobcovia žalobu na obnovu konania v subjektívnej trojmesačnej lehote. V otázke včasnosti podania žaloby na obnovu konania žalobcovia / odvolatelia svoju subjektívnu vedomosť viazali na upovedomenie GP SR zo dňa 17.8.2018 a jeho doručenie im dňa 13.9.2018, kedy sa o ňom aj dozvedeli; čo je len týždeň pred odovzdaním žaloby na obnovu konania na poštovú prepravu. Podľa tejto žalobcami uvádzanej argumentácie je možné podľa názoru odvolacieho súdu konštatovať, že žalobcovia

nezmeškali subjektívnu 3 mesačnú lehotu na podanie žaloby na obnovu konania, t.j. vychádzajúc z týchto skutkových a časových údajov žalobu/ návrh na obnovu konania uplatnili v subjektívnej 3-mesačnej lehote.

12. Napriek hore uvedenej konštatácii odvolací súd ich odvolaniu vyhovieť nemohol, pretože z ich argumentácie prípustnosť žaloby na obnovu konania z dôvodov vymedzených v § 397 písm. c) Civilného sporového poriadku nebolo možné vyvodiť.

13. Z obsahu odvolania žalobcov je zrejmé, že nesprávne interpretujú dôvody obnovy konania, najmä dôvod vymedzený v § 397 písm. c/ CSP. Dôvodom (povolenia) obnovy konania podľa označeného ustanovenia je právoplatné rozhodnutie v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní. Medzi rozhodovaním a trestným činom musí byť príčinná súvislosť, to znamená, že trestný čin sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní musí byť spáchaný v súvislosti s rozhodovanou vecou. Dôvodom obnovy konania teda nemôže byť akýkoľvek trestný čin, ale len trestný čin, ktorý bol spáchaný v súvislosti s rozhodovanou vecou. Spáchanie trestného činu uvedenými osobami musí byť právoplatne vyslovené v odsudzujúcom rozsudku v trestnom konaní.

14. Žalobcovia v priebehu aktuálneho konania netvrdili, že došlo k právoplatnému odsúdeniu sudcu, iného subjektu konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní za trestný čin spáchaný v súvislosti s rozhodovanou vecou - vecou vedenou na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 6C/24/2011 (v ktorej povolenia obnovy konania sa žalobcovia domáhajú svojou žalobou). A zároveň, logicky, ani nijako nepreukázali takéto právoplatné odsúdenie.

15. Pre aplikáciu ust. § 397 písm. c) CSP, subjektívne podozrenia žalobcov, že bol spáchaný taký trestný čin („existencia trestnoprávneho rozmeru“ - ako to odvolatelia uvádzajú), ako aj podávanie oznámení na orgány činné v trestnom konaní, včítane priamo trestných oznámení; obdobne tak aj prípadný následný procesný postup týchto orgánov sú bez právnej relevancie, lebo len právoplatné odsúdenie za trestný čin spáchaný v súvislosti s rozhodovanou vecou, za splnenia ďalších zákonných podmienok predstavuje dôvod pre obnovu konania podľa § 397 písm. c/ CSP. Nadväzne doručenie upovedomenia žalobcom zo strany GP SR o tom, že ich (trestné) oznámenia postupuje trestnému úseku a následne Krajskej prokuratúre Trnava, nemôže založiť dôvod obnovy konania v aktuálne súdnej veci.

16. Odvolací súd dodáva, že v danom štádiu rozhodovania, vychádzajúc z odvolacích argumentácií žalobcov, ktorými bol viazaný nezistil ani existenciu dôvodov prípustnosti žaloby na obnovu konania vymedzené v § 397 písm. a),b),d),e), f) Civilného sporového poriadku.

17. V súhrne, hoc odvolací súd uzavrel, že žalobcovia podali žalobu na obnovu konania v priebehu subjektívnej trojmesačnej lehoty (vychádzajúc z tých skutočností ku ktorým viazali subjektívnu vedomosť o plynutí lehoty), avšak musel konštatovať, že podali žalobu zjavne nedôvodnú, čo vedie podľa § 413 ods.1písm. e) CSP tiež k jej odmietnutiu.

18. Iba okrajovo krajský súd konštatuje, že pokiaľ žalobcovia v odvolaní spochybňovali prerozdelenie veci pôvodne pridelenej sudkyňi JUDr. Lackovej sudcovi JUDr. Klukošovi jednak z dôvodu, že menovaná sudkyňa nastúpila na materskú dovolenku dňa 4.3.2019, ale aj, že neskôr bola na internetovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR/Okresného súdu Ružomberok označená ako „aktívna“ sudkyňa, tento status menovaná nestráca nástupom na materskú dovolenku. Navyše, napadnuté uznesenie vydala pôvodná zákonná sudkyňa JUDr. Lacková a aj vyhotovené a doručené žalobcom bolo v čase, keď menovaná ešte bola zákonnou sudkyňou vo veci. Sudca JUDr. Klukoš vykonával „len“ následné procesné úkony súvisiace s predložením veci na odvolací súd, t.j. postupoval procesne tak ako mu to ukladá procesný poriadok. Navyše, dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo v jeho rozhodovacej činnosti (§ 49 ods.3 CSP) napr. aj v iných veciach.

19. Nad bezprostredne nevyhnutný rámec aktuálneho odvolacieho konania krajský súd uvádza, že žalobca v priebehu odvolacieho konania dodatočne predložil viacero relatívne rozsiahlych podaní, v predslove ku ktorým vždy uviedol, že ich žiada pripojiť ku spisu aktuálneho odvolacieho konania, nakoľko sú v nich uvedené „skutočnosti hodné zreteľa, ktoré z objektívnych dôvodov nemohli byť uvedené v odvolaní proti uzneseniu zo dňa 20.2.2019“. O ktoré konkrétne rozhodné skutočnosti (vo vzťahu k

uznesení o odmietnutí návrhu žalobcov na obnovu konania) sa jedná však žalobcovia neuviedli. Je pritom potrebné uviesť, že ide o podania adresované rôznym inštitúciám (prípadne súvisiace podania tretích osôb), ktoré podania sa priamo týkajú viacerých súdnych a iných konaní žalobcov a nejde o podania priamo súvisiace s aktuálnym konaním o obnovu konania, resp. priamo sa ho týkajúce. Nie je úlohou (odvolacieho) súdu, aby v súdnom konaní konštruoval z hľadiska tej-ktorej sporovej strany relevantné skutkové a právne úvahy na základe rôznych podaní sporovej strany predložených súdu a nahrádzal tak jej aktivitu v sporovom konaní. Vychádzajúc z ústavných princípov nestrannosti súdu a rovného postavenia procesných strán pred súdom je neprípustná dedukcia súdu, ktorý by bezprostredne vlastnou činnosťou nahrádzal plnenie povinností procesnej strany, a tým ju bezdôvodne zvýhodňoval oproti protistrane. Odhliadnuc od uvedeného, všetky predmetné dodatočné podania boli realizované po uplynutí odvolacej lehoty vo vzťahu k napadnutému uzneseníu zo dňa 20.2.2019. Vzhľadom na uvedené krajský súd na predmetné podania neprihliadal.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Žalobcovia neboli so svojím odvolaním úspešní, preto by inak boli povinní nahradiť žalovanému jeho trovy vzniknuté v súvislosti s predmetným opravným prostriedkom. Vzhľadom na štádium konania (o obnovu konania) mu však žiadne nevznikli. Súhrnným výrokom preto krajský súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania žiadnej zo strán.

21. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseníu je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.